

[Tholstrup.]

rerer de skatter, der omfattes af disse tre forslag, med 1 945 mill. kr., men allerede i det første halvår er der indgået 1 059 mill. kr. Hvis det næste halvår giver lige så meget — og der er i og for sig ikke noget i vejen herfor — vil det samlede beløb blive 2 118 mill. kr. eller ca. 170 mill. kr. mere end budgettet. Der er altså visse muligheder for at pille visse ting ud heraf, og jeg vil gerne gennemgå lovforslagene og pege på nogle af de ting, som jeg mener man kunne tage ud.

Nævnes kan f. eks. § 15 i lovforslaget om forlængelse af de midlertidige ændringer i forbrugsafgiftslove vedrørende omsætnings-skatten på spiritus. Princippet i denne beskatning er forkert. De mange overtrædelser vidner herom. Der ligger en altfor stor fristelse i at kunne købe spiritus udenom kontrollen. Selvom der må betales detailhandleravance, er denne mindre end afgiften, og af den grund kan ekstrafortjeneste opnås. Skal der være spiritusskat, må vi fremdeles som tidligere hævde, at denne må være den samme, ligegyldigt hvor spiritusen købes.

Som tidligere sagt finder der utrolig meget smugdrikkeri sted, og mange drikker mere, end de normalt ville, fordi de ligefrem føler, at de opnår en fortjeneste derved, idet de i forretninger kan købe spiritus billigere end på restaurant. Der er virkelig mennesker, der mener, at også i dette tilfælde gælder ordsproget: hvad der er sparet, er fortjent — og så gælder det selvfølgelig om at spare så meget som muligt, altså drikke så meget som muligt af høkerbajere og høkerspirituser for at tjene så meget som muligt.

Man kan imidlertid ikke blot forhøje prisen over disken samtidig med at afskaffe omsætnings-skatten. En udligning, så at statskassen får de samme penge, vil være farlig, for så kommer priserne i det hele taget for højt op. Man har set, hvordan det går i vort broderland, Norge, hvor hjemmebrygning og hjemmebrønderi har taget forfærdende overhånd. Sådan noget vil også ske her, hvis man kommer så højt op i beskatning, at fristelsen bliver for stor. Der vil utvivlsomt med de nuværende sats efter erfaringerne fra første halvår komme betydelig større beløb ind, end den højtærede

finansminister har regnet med, og så er der altså et grundlag for at skære ned her.

Angående lovforslagets §§ 16 og 17, afgift på chokolade og sukkervarer, skal jeg henviser til, hvad jeg tidligere har sagt ved tidligere behandlinger. I mange lande betragtes chokolade som næringsmiddel, medens det her i landet betragtes som den vildeste luksus. I England koster en plade chokolade med rosiner og nødder mindre pr. kg end skært kød, men indeholder omtrent dobbelt så meget næring. Det drejer sig altså her om et koncentreret næringsmiddel, som det er rart at have ved hånden på rejser og på arbejdspladser.

Afgiften er her indgået med et mindre beløb i det forløbne halvår end det budgetterede. Der vil blive et underskud på 8 mill. kr., og det understreger den erfaring, man har gjort i Sverige, da man for et år siden indførte en lignende forhøjelse af afgiften, som vi indførte; resultatet var, at salget omtrent gik helt i stå, og man måtte skyndsomst sætte afgiften ned til det oprindelige for at få salget i gang igen, og så viste det sig, at efter at afgiften var blevet fjernet, blev indtægterne for statskassen større, end de havde været med den høje afgift. Så her kan man altså nedsætte afgiften uden at skulle hente pengene et andet sted; de vil ganske simpelt komme i kraft af den større omsætning.

Samtidig med at man opretholder denne skat, som i særlig grad har virket som en skat på de børnerige familier, udvider man stadig børnetilskud o. s. v., og det er dog en underlig inkonsekvent politik: først inddriver man med store omkostninger skat på det, som børnene holder af og kan lide, og bagefter fordeler man med nye store omkostninger disse beløb. Det var nemmere at lade de børnerige familier beholde pengene og så være fri for de to administrationsområder. Det vil altså sige, at denne ordning ikke alene kan hvile i sig selv, men i forbindelse med det arrangement, som jeg talte om før, vil der ligefrem kunne opnås besparelser på udgiftssiden hos finansministeren.

§ 18 vedrører omsætningskat på motor-køretøjer. Her må jeg gentage, hvad jeg sagde forleden dag, at vi betragter denne som den uheldigste af alle bilskatterne, idet den virker antidemokratisk, idet den er til